No. 1576 Zaterdag 14 Maart 1914. 31ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.

BUREAU VAN DIT BLAD
Waterkant No 4, Overzijde.
DRUKKER: B. L. BOGAERS

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

Prof. Dr. J. Kraus.

Met gouden letters moet in de annalen onzer geschiedenis het voor onze Kolonie zoo hoogst belangrijk bezoek van Prof. Dr. JACOB KRAUS worden opgeteekend. Het zou reeds een niet geringe eer zijn geweest een bezoek te hebben mogen ontvangen van een beroemd Nederlander met een wereldnaam zooals Dr. KRAUS. Maar zijn komst is meer nog dan een bezoek, het is een zending namens de hooge Regeering in Nederland. Dr. KRAUS is gekomen om de verbeteringen onzer haven in studie te nemen en daarover een verslag uit te brengen. Deze zending wijst er op, dat het bij de Regeering in Nederland ernst is met de verbetering onzer haven. Nederland, zoo vermaard en gezocht om zijne ingenieurs, zond den besten waterbouwkundige dien het bezit. Het Moederland geeft daarmede het bewijs, dat het volle bewustzijn van de groote belangrijkheid onzer haven in de toekomst tot de Regeering is doorgedrongen, en dat zij alles in het werk wil stellen om ons van die toekomst te verzekeren.

Een oprecht woord van dank tot Dr. KRAUS en de Regeering meenen wij hier namens de bevolking te mogen uitspreken. Wij verklaren met het volste vertrouwen de verdere afwerking der havenverbetering te zullen afwachten, reeds te voren overtuigd, dat thans alles uitstekend in orde zal komen.

Het werk is in goede handen.

Jammer is en blijft het, dat de verbetering onzer haven niet reeds van den beginne flinker is aangepakt. Maar geen verwijt mag hierover treffen noch het Koloniaal Bestuur, noch de Hooge Regeering in Nederland.

Nadat de meest bevoegden in den lande, de Commissie voor de Handelspolitiek, hun verslag hadden uitgebracht, was er in de Kolonie alle gelegenheid daarover onze meening te zeggen. En van den aanvang af is men aan het werk gegaan op gegevens ons door een Nederlandsch Ingenieur, VAN LIDTH DE JEUDE, verstrekt. In de praktijk zijn die gegevens onvoldoende gebleken en wij bleven met de gebakken peeren, zandzuiger en onderlossers, mitsgaders schietschip en schietmethode, zitten.

Dr. KRAUS zal ons in zijn rapport wel mededeelen, of de publieke meening het bij het rechte eind had, en wij gerechtigd zijn te denken, dat er in het begin fouten zijn begaan, die vermeden hadden kunnen worden bij bekwamer en meer deskundige leiding. Hoe het zij, reeds in Maart van het vorige jaar werd in Den Haag geweten, dat het anders moest gaan, wilde men op tijd gereed komen met onze haven. Reeds in Maart van het vorige jaar heeft Dr. KRAUS zelve daarop de aandacht gevestigd.

In het laatst van het vorige jaar werd de Nederlandsche ingenieur VAN DEN BROEK, gevormd in de School van KRAUS, hierheen gezonden tot een voorbereidend onderzoek. De komst van Dr. KRAUS zelven zet nu de kroon op de bemoeiingen van Het Koloniaal Bestuur en de Regeering in Nederland.

Thans kunnen we met een gerust hart het verder verloop afwachten. DR. KRAUS is tweemaal in den allerlaatsten tijd langs het Kanaal van Panama gegaan, hij zal dus wel weten, hoe ver de zaken daar staan en met welken spoed wij ons te reppen hebben om klaar te komen.

Ofschoon wij overtuigd zijn, dat DR. KRAUS voldoende zal worden ingelicht van bevoegde zijde, meenen wij toch als publiek orgaan ook onze meening omtrent de havenverbeteringen te moeten zeggen.

De uitdieping en verbreeding van den havenmond zal nu verder wel vlotten, daarover spreken wij dus niet. Maar algemeen wordt hier gedacht, dat een verkeerweg over land langs de Oostzijde onzer haven tot aan het Schottegat onnoodig is. Die weg zou den toegang tot het Waaigat afsluiten en het zeer kostbare wegruimen of achteruitschuiven van de rotsen bij het Schottegat eischen. *De Amigoe di Curaçao* heeft toen een balletje opgeworpen om niet aan den Oostkant, maar aan den Westkant een dergelijken weg aan te leggen.

Aan die Westzijde liggen de meeste booten, en landen de meeste passagiers. Voor vracht en verkeer zou een weg tot aan de „Nieuwe Werf" zeer zeker van groot nut zijn. Noodig is die weg ook hier niet, daar het verkeer al heel gemakkelijk over water kan geschieden. Maar het verkeer over land gaat toch altijd veel sneller en goedkooper. Meermalen per week meert de Red „D" boot aan den Westkant en telkens moeten dan zware vrachten over hobbeligen rotsgrond naar de hooger gelegen Klipstraat worden gesjouwd, terwijl daar het entrée in de stad ook voor de vreemdelingen weinig oog heeft.

Aan weerszijden van ons havenkanaal behoort een vrije kade te loopen, dat vraagt de natuurlijke ontwikkeling van ons havenplan.

Een tweede balletje door ons opgeworpen betrof de verlichting. Dr. KRAUS is hier juist bij volle maan, anders kon ZEd. zich persoonlijk eens overtuigen, hoe stikdonker ons havenkanaal is des avonds. Toch moet menig passagier die donkerte invaren om 's avonds naar boord te gaan en zal ook menig vrachtje nog 's avonds gelost of geladen moeten worden. Als er iets of iemand overboord valt, moeten aan de politiewacht stormlantarens gehaald worden om de haven af te zoeken. Dat is toch al te achterlijk, en mag zoo niet langer blijven bestaan.

Aan weerszijden van het invaarkanaal behooren op de vrije kaden flinke lichten geplaatst te worden, die geheel het kanaal overstralen. Eerst dan zal de haven van Curaçao modern zijn en beantwoorden aan de redelijk te stellen eischen.

De verdere verbetering in ons havenbedrijf: scheepsdokter, havenpolitie, havenreglement, een snel vervoer van passagiers en goederen, het toegankelijk zijn ook des nachts voor groote zeilschepen etc. kunnen we vooreerst nog wel overlaten aan de geleidelijke ontwikkeling van onze haven. We mogen ook niet te hard van stapel loopen.

De Begrooting 1915.

CURAÇAO.

Ouder gewoonte zullen we uit den toelichtenden Staat slechts die posten vermelden, waarbij iets bizonders valt op te merken; onze lezers verkrijgen op deze wijze een globaal overzicht van het nieuw Ontwerp.

De functiën van ijker zijn opgedragen aan den op het departement van openbare werken werkzaam gestelden ambtenaar. Aangezien deze ambtenaar door kantoorwerk zeer dikwijls verhinderd wordt de functiën van ijker gedurende de gewone kantooruren (8—2) waar te nemen, zijn, in het belang van het publiek, de kantooruren van den ijker bepaald van 2—5.

Het komt daarom billijk voor, aan bedoelden ambtenaar voor dezen buitengewonen dienst eene vergoeding toe te kennen, waarvoor op dezen post een crediet van f 200 meer wordt aangevraagd.

Naar aanleiding van een daartoe strekkend voorstel van de commissie van administratie over de gevangenissen en in verband met het stijgen van den levensstandaard, wordt voorgesteld de toelagen van den gevangenbewaarder en den opzichter belast met het toezicht over de gevangenen, ieder met f 120 's jaars te verhoogen. Als men nagaat, dat het werk van den opzichter en den bewaarder 's morgens om 4 uur aanvangt en den geheelen dag doorgaat tot 's avonds laat, zal men de voorgestelde verhooging niet anders dan billijk kunnen noemen.

Uit den post: „*dringende justitiekosten en andere uitgaven ten behoeve van de justitie en politie*" zullen voortaan worden gekweten de uitgaven voor het opkoopen en verdelgen van ratten en muizen ter wering van het pestgevaar. Deze uitgaven werden tot nu toe verantwoord op den post voor Onvoorziene Uitgaven, hetgeen, in verband met de comptabiliteitsvoorschriften, niet langer mag geschieden. In 1913 werd voor het opkoopen en verdelgen van ratten en muizen ongeveer f 4.000 uitgegeven. Een zoo groot bedrag zal er echter waarschijnlijk niet meer voor noodig zijn, f 1500 komt voor het doel voldoende voor.

Het traktement van den verificateur zal in 1915, na verkregen periodieke verhooging, f 2000 bedragen, en dat van den kommies-verificateur f 1300. Voorgesteld wordt nog twee kommiezen-verificateurs aan te stellen op f 900 traktement en twee kommiezen-entreposeur, 1 à f 1080 en 1 à f 600. Ook wordt eene wijziging voorgesteld in de traktementsregeling van de kommiezen 1ste klasse en 2de klasse, terwijl het aantal van die der 2de klasse vermeerderd is met twee en ook voor hen traktement is uitgetrokken instede van toelage.

De vergoeding welke den kommies, belast met het rondbrengen van aanslagbiljetten, waarschuwingen en aanmaningen en de beschrijving voor de gebruiksbelasting is toegelegd voor het onderhoud van een paard, is te laag gebleken. De kommies moet uit eigen beurs een te groot bedrag bijpassen en heeft voor andere diensten zoo goed als niets aan het paard, dat geheel in beslag genomen wordt voor den dienst der belastingen. Voorgesteld wordt de vergoeding met f 90 te verhoogen en te brengen op f 240.

De vergoeding aan den verificateur en de kommiezen bij de invordering van het in- en uitvoerrecht etc. is verhoogd met f 700 in verband met de uitkomsten van den dienst 1913. De uitgaven uit dezen hoofde zijn in het afgeloopen jaar zoo hoog geweest, omdat een aanvang is gemaakt met den uitvoer van phosphorzure kalk van Santa Barbara. Tegenover de meerdere uitgaven staan echter ook meerdere ontvangsten, zooals uit de raming van het betrekken middel trouwens blijkt.

Voor kantoorhuur wordt een verhoogd crediet van f 1200 aangevraagd, om, zoo noodig, door het huren van nog een gebouw het gouvernements-entrepôt te kunnen vergrooten. Het thans in gebruik zijnde gebouw is gebleken meermalen geen voldoende ruimte aan te bieden voor de goederen die daarin moeten worden opgeslagen. Meerdere ruimte is gewenscht.

Van het crediet zal geen gebruik worden gemaakt, wanneer het particulier initiatief zelf genoegzaam in de stijgende behoeften mocht voorzien.

In verband met de ingebruikstelling van de Julianawerf, waardoor het noodig is geworden een grootere sloep aan te schaffen en twee roeiers meer in dienst te nemen, en met de uitbreiding van het personeel tengevolge van de hervatting der werkzaamheden op Santa Barbara, zijn de uitgaven aanzienlijk gestegen. Een bedrag van f 3000, gelijk nu wordt aangevraagd, schijnt wel het minimum, waarmee zal kunnen worden volstaan.

Ter vergemakkelijking van den aanslag in de inkomstenbelasting worden er bevolkingsstaten aangehouden. Tot nu toe werd de toelage aan den persoon daarmede belast, verantwoord op den post voor onvoorziene uitgaven. In verband met de comptabiliteitsvoorschriften kan dit niet langer geschieden. Daar deze uitgave ten behoeve van den belastingdienst gedaan wordt, is zij op dit artikel geraamd. Het geheele artikel 7 is door een en ander verhoogd met f 2.880.

Door de Directie van de Curaçaosche Bank is voorgesteld om de toelage van den Secretaris bij die bank met f 200 te verhoogen op grond dat zijne werkzaamheden in de laatste jaren zeer zijn toegenomen. Aangezien dit voorstel zeer billijk voorkomt, wordt een verhoogd crediet van f 200 aangevraagd.

Op de aangekochte terreinen in het 5de district zijn 2 boschwachters à f 180 's jaars aangesteld. Aangezien voor de overige uitgaven voor het domeinbeheer in de laatste jaren slechts kleine bedragen werden besteed, wordt voor 1915 een crediet van f 100 meer voldoende geacht.

De raming der onkosten van het Openbaar Onderwijs voor 1915 is gegrond op den toestand op 1 Januari 1914, rekening houdende met de periodieke traktementsverhoogingen waarop de titularissen aanspraak zullen kunnen maken en met de vermoedelijke mutatiën onder het onderwijzend personeel.

In verband met de verhooging van de traktementen van het onderwijzend personeel wordt het billijk geacht ook aan de vakonderwijzeres een verhooging van inkomen toe te kennen.

Het bedrag der toelagen van het personeel aan de normaalschool is berekend volgens de voor die school vastgestelde nieuwe bepalingen.

Het is zeer gewenscht, dat ook door het onderwijzend personeel van de normaal- en zeevaartscholen beschikt kan worden over een bode.

Daar het wenschelijk is, dat de leden van de examencommissie zich op de hoogte kunnen blijven stellen van hetgeen in Nederland op onderwijsgebied plaats vindt, wordt er een crediet van f 50 aangevraagd tot aanschaffing van boekwerken voor die commissie.

De gezamenlijke onkosten voor het Openbaar Onderwijs op het eiland Curaçao zijn geraamd op f 89.258.

De subsidie aan de Bijzondere Scholen aldaar bedraagt f 31.080.

Voor het geven van onderwijs in het hoedenvlechten op de kostelooze scholen werd een bedrag van f 1.150 uitgetrokken.

Wordt vervolgd.

NAAR HET GELUK.

(*Uit het leven van een bekeerling*).

XXXVII. Napels.

Het is bekend, dat tot de schoonste punten der wereld behooren: de invaart bij New York, de invaart voor Constantinopel, en de invaart bij Napels. De laatste is wel het rijkst aan poësie. De invaart van den donkerblauwen Golf van Napels is werkelijk hartverheffend...... wij treden binnen in het land der vreugde.

Aan de linkerhand zien we den Posilippus. Dat woord beteekent: vrij van zorgen *Sans Souci*.

Men krijgt ook bepaald den indruk, alsof het onbestaanbaar is, hier een enkelen traan te schreien.

Op deze hoogte stond het lustslot van den Romeinschen Keizer, daar gingen zij wonen, als zij eens geheel van zorgen vrij, een enkel oogenblik gelukkig wilden zijn. Hier stond de villa van Lucullus; op dit terras, met den blik op het onvergelijkbaar heerlijk Panorama, gaf hij zich over aan zijn, later spreekwoordelijk geworden, tafelgenot.

Hier leefde Virgilius; van deze tooverachtige plaats wilde hij ook zelfs in den dood niet scheiden; hij liet zich hier begraven.

Aan de rechterhand zien wij het lachende Kastellamare en Sorrento, en op den achtergrond het amphitheatersgewijze oploopen der bonte huizenmassa's van Napels. Daarnaast ter rechter zijde ligt de Vesuvius. Wij landen.

Waarom legden wij den nadruk op het woord de *invaart* van Napels?

Er is tweeërlei soort van schilderkunst; de miniatuurschildering en de schildering met groote kloddërs. Bij de miniatuurschildering kan men gerust tot heel dicht bij de schilderij komen, de voorstelling en de beelden zullen er slechts duidelijker en helderder door worden, maar bij de meer moderne kladderververij is het alsof je een aschbak voor je hebt. Dat stelt voor een zeestrand, waar twee vrouwen druk met elkander in gesprek zijn met vischmanden in de armen. Haar levendige oogen, afgeknepen kin en spitse neus zeggen ons duidelijk genoeg, dat ze elkander niet de kaas van het brood laten eten. Komen we nu echter wat dichterbij, dan zien we geen oogen meer, geen mond, geen neus, ja, van de beide vrouwen is heelemaal niets meer te zien; er blijven slechts olievlekken over.

Dat is het beeld van Napels. Zoodra wij de stad binnentreden, bespeuren we, dat die bonte schilderachtige, amphitheatersgewijze gebouwde huizenmassa, slechts ellendige, armoedige krotten zijn.

Het meest karakteristieke van Napels is zijn smerigheid en zijn lawaai.

Een Napolitaner kan onmogelijk zwijgen. Een ieder zingt daar, lacht of schreit. De ezels balken er tusschen door, zoodat men wel gedwongen is zich de ooren toe te stoppen.

De poësie van Napels begint, als de zon ten ondergang neigt. Het schreeuwerige volk trekt zich dan terug naar de voorstad, de straten worden stil, de rijtuigparade begint.

De voorname wereld komt te voorschijn in schitterende equipages en rijden langzaam op en neer langs het strand. Na de verstikkende daghitte ademt men met lange teugen de verfrisschende zeelucht in. De ondergaande zon giet over de rossige bergen een violetten schijn. De maan komt op, de gouden brug trilt over de licht bewogen golven der zee; over het water klinkt een forsch mannenlied, zachtkens begeleid door vrouwenstemmen. Een kolom vurige rook stijgt op uit den Vesuvius. Ziedaar het oogenblik waarvan men zegt: Eerst Napels zien en dan sterven!

Het wordt nacht, alle menschen zijn huiswaarts gekeerd, groote stilte heerscht alomme...... daar verschijnt de Troubadour, de volkszanger, de echt speciaal Napelsche figuur. Hij gaat langs alle huizen, waar mooie vrouwen wonen en heeft een bizondere voorliefde voor de vreemdelingen. Voor de verlichte vensters zingt hij zijn smachtende minneliederen met zuidelijken gloed, totdat het venster openklikt, en de geliefde zich vertoont om hem een geldstuk toe te werpen. De vreemdelingen volgen den zanger tot laat in den nacht; zij kunnen maar nooit genoeg genieten van deze heerlijke minnezangen, echt Napolitaansche liefdeklachten.

ALGEMEENE VERWORDING
DER
HEDENDAAGSCHE ZEDEN.

I.

Treurig, diep treurig is het zedenbederf onzer dagen. Ook het goede Katholieke volk wordt er langzamerhand door aangestoken.

Nu dit gevaar van besmetting overal dreigt, wordt ook allerwegen een waarschuwend woord vernomen.

Evenals de Belgische Bisschoppen, hebben ook de Duitsche Bisschoppen een herderlijken Brief tot de geloovigen gericht, die de zedenontaarding van onzen tijd bestrijdt. Het eerste deel — wij volgen de vertaling van „De Tijd" — betreft het huwelijk.

„Hebben wij, zegt het Duitsche Episcopaat, in ons herderlijk schrijven van 12 Aug. 1908 u ten strijde opgeroepen tegen de macht van de openbare onzedelijkheid, heden roepen wij u op tot verdediging der christelijke familie, die tengevolge van vreeselijke kwalen en ondeugden van onzen tijd in groot gevaar verkeert.

Hoe hoog stond de Duitsche familie eertijds in eere als burcht van liefde en trouw, van orde en tucht, als beeld van gezondheid en vruchtbaarheid! Nu is ook over haar een zware ziekte gekomen. Op die ziekte wijst een woord van onheilspellende klank, dat ons vroeger niet aanging, het woord *geboortenvermindering.* Hoever het euvel reeds rondom zich heeft gegrepen, dat toonen de cijfers, die dezen achteruitgang vaststellen.

In het jaar 1876 vielen in Duitschland op 1000 inwoners 42 geboorten, in 1911 nog slechts 29. Eén kind minder op 1000 inwoners beteekent 65.000 kinderen minder in heel het Rijk. Zoo wijst het jaar 1911 in vergelijking met het jaar 1876 een tekort aan van ver boven 800.000 kinderen. Van jaar tot jaar vermindert het aantal geboorten, en wel in Duitschland, de laatste 10 jaren, sneller dan zelfs in Frankrijk en België. Gelukt het niet dat euvel te stuiten, dan zal weldra ook bij ons het aantal sterfgevallen dat der geboorten overtreffen en zal ook voor Duitschland het woord gelden: meer doodkisten dan wiegen.

Die cijfers spreken een ontzettend duidelijke taal. En men meene niet, dat zij alleen klagen over nood, zij klagen wegens schuld, wegens zwaarste schuld. Zij bedriegen zich zelve en anderen, die den achteruitgang der geboorten uitsluitend, of hoofdzakelijk willen afleiden uit ongunstige sociale en stoffelijke verhoudingen, uit de duurte der levensmiddelen, uit de moeilijkheid om in het levensonderhoud te voorzien, die van dag tot dag stijgt. Licht kan worden aangetoond, dat het beklagenswaardige euvel niet een gevolg is van den nood, maar wel een van weelde; in de hoogere standen, in rijke en gegoede kringen heeft het een aanvang genomen en met andere ondeugden dier standen is het dan eerst langzamerhand in het volk binnengedrongen.

Wij willen niet loochenen, dat sommige sociale misstanden het euvel bevorderd en vergroot hebben, zooals b.v. de woningellende in de groote steden. Hier moeten staatshulp en christelijke barmhartigheid hand in hand gaan en alles beproeven om die noodlottige misstanden tegen te gaan. Maar dat zijn slechts bijkomstige oorzaken. De hoofdoorzaak, de hoofdschuldige, is de *slechte wil, het kwaadwillig en misdadig misbruik van het huwelijk.*

Het zedelijk bederf, dat onverwijld intreedt, waar christelijk geloof en christelijke zeden verdwijnen, is reeds doorgedrongen tot den levenswortel der familie. In breede kringen is de eerbied voor de heiligheid des huwelijks verloren. Men laat zich verleiden om misdadig den scheppingswil van God het hoofd te bieden, om de natuur geweld aan te doen, om het hoofddoel van het huwelijk te verijdelen, het huwelijk zelf te ontwijden, te misvormen, met onvruchtbaarheid te slaan, om het kinderaantal te beperken, ja zelfs om door vernietiging van het kiemende leven eenvoudigweg een moordenaar te worden.

Zulke handelwijze in het huwelijk, in strijd met God en met de natuur, wordt nu zelfs in onzen treurigen tijd bedekt en openlijk aangeprezen en aanbevolen als voortreffelijke wijsheid en voorzichtigheid, als behoedmiddel voor de gezondheid en de welvaart der familie, als de kunst om den last te verhoogen en den last en de zorgen te verminderen. En een vloekwaardige industrie biedt daartoe misdadige hulp. Openlijk en op sluipwegen weet zij hare schandelijke middelen aan het volk op te dringen.

Wee ons, hoe diep zijn wij gezonken! Men ging groot op een beschaving, die godsdienst, Christendom en Kerk overbodig heeft gemaakt en die zonder die factoren van hoogte tot hoogte opklimt—, en nu staat men voor nieuwe afgronden van den dood. Niet zonder reden verheugt men zich over het feit, dat het de medische wetenschap gelukt is het sterftecijfer van jaar tot jaar te doen dalen, maar tegelijkertijd verslindt de stille, geheime dood van de twintigste eeuw elk jaar duizenden van kinderlevens.

Dat zijn de afschuwelijke vruchten, die de afkeer van God, de afval van Christus afwerpt. Dat is de pest, die op den oorlog tegen Christendom en Kerk op den voet volgt. De giftkiem en doodskiem is ons geliefd Duitsche volk tot in het merg gedrongen; ons volk zal die kiem niet meer kunnen verwijderen, indien niet alle goede krachten zich in beweging zetten en de handen in elkaar slaan. Daarom is het plicht der bisschoppen hunne waarschuwende stem te doen hooren. Mogen naar ons luisteren allen, wien het aangaat, hoog en laag, arm en rijk.

Hierin ligt het hoofddoel van het huwelijk: door de onverbreekbare levens- en liefdesgemeenschap der beide echtgenooten eene familie te stichten, aan kinderen het leven te schenken, de voortplanting van het menschelijk geslacht, het voortbestaan van de Kerk en den Staat te verzekeren.

Welke last en zorgen brengt echter vooral heden een groot aantal kinderen met zich mede? Wat moeten dan de arme ouders dikwijls in angst zich afvragen: Waar vandaan zullen wij brood koopen, opdat die kinderen te eten krijgen? Moeilijk is het, in deze wereld van ergernissen een kind goed op te voeden; moeilijk voor elk kind werk, beroep, verzorging te vinden.

Zeer zeker, dat zijn zware en ernstige zorgen, maar de geloovige Christen weet ze ook te dragen. Ouders, die met God en voor God het huwelijk hebben aangegaan en hunnen huwelijksstaat heilig houden, zijn ten volle gerechtigd, als de kinderschaar grooter wordt, hunne zorgen op den Heer te werpen, want hij zorgt voor hen (1 Petr. 5, 7), en het Sacrament, dat zij ontvangen hebben, waarborgt en verschaft hun bovennatuurlijke kracht en offervaardigheid tot vervulling hunner plichten. Geloovige echtgenooten weten ook goed, dat het heilige Misoffer en de veelvuldige heilige Communie het beste middel zijn, om de genade van het Sacrament des huwelijks te bewaren.

Er zijn ook ten allen tijde eenige echtgenooten, wien de genade van boven den geest der onthouding ingeeft, zoodat zij zich tijdelijk of voor altijd van het huwelijksverkeer onthouden, natuurlijk niet uit overdreven zorg, of uit gebrek aan vertrouwen op God, of uit vrees voor offers, maar uit edele beweeggronden, op grond van nauwgezet overleg en vrijwillige overeenkomst.

Doch zware zonde is het, de vermeerdering van het aantal kinderen daardoor te willen verhinderen, dat men wetens en willens het hoofddoel van het huwelijk verijdelt. Dat is een groote zonde, een zeer groote zonde, met welke middelen en op welke manier het dan ook geschiede moge. De ongeloovige wereld mag dat als verstandige voorzorg en levenswijsheid aanprijzen, maar hier geldt ook het woord van den Apostel Jacobus: „dat is geen wijsheid, die van Boven is afgedaald, maar een aardsche, een zinnelijke, een duivelsche" (Jac. 3 15); ja, het is oprecht eene uitvinding van den duivel, den menschenmoordenaar van den beginne, zooals de Zaligmaker hem noemt. (Joannes 8,44.)

Wee den echtgenooten, die met hem heulen, die naar het woord van den propheet een verbond sluiten met den dood en een verbintenis aangaan met de hel (Ps. 28, 15). In hen wordt bewaarheid het woord van den Psalmist: de vloek was hun lief, en de vloek is over hen gekomen; den zegen hebben zij van zich afgewezen en de zegen zal van hen verre blijven; zij hebben zich met den vloek omkleed als met een gewaad en hij is als water in hun binnenste gedrongen en als olie in hun gebeente (Ps. 108, 18). Hoe schrikverwekkend is dikwijls de uitwerking van dien vloek in zulke gezinnen! In plaats van de kinderen, die men niet wilde, houden daar dikwijls hun intocht duistere machten gelijk aan wraakgeesten: lichamelijke verzwakking, geestes- en gemoedsziekte, echtelijke oneenigheid, de kwellingen van het slechte geweten, en op heel het familieleven drukt zwaar de donkere wolk van den vloek — van den vloek der doodzonde.

Het is voor ons, bisschoppen, een heilige plicht te doen wat wij kunnen, opdat de vloek niet nog dieper in ons volk doordringe.

Daarom verheffen we luid onze stem en vermanen en bezweren wij, in den naam van onzen Heer Jezus Christus, alle ouders en echtgenooten: houdt in alles het huwelijk heilig; blijft getrouw aan uw echtelijken plicht; neemt dien plicht op u met kracht en moedige offervaardigheid, en met een onwrikbaar vertrouwen op God; laat u niet daarvan afbrengen, noch door bedriegelijke voorspiegelingen, noch door slecht voorbeeld, noch door den boozen lust van het vleesch. Herinnert u de ernstige waarschuwing van den Apostel: Het huwelijk weze in alle opzichten eerbaar en het huwelijksbed onbevlekt, want de ontuchtigen en de echtbrekers zal God oordeelen. (Hebr. 13, 4).

Indien, wat God verhoede, katholieke echtgenooten zoo verstokt en verblind zouden zijn, dat zij aan het goddelijk gebod weigeren te gehoorzamen, voor onze waarschuwing oor en hart gesloten houden, en op zulke slechte wegen blijven voortwandelen, dan mogen zij weten, dat zij daardoor zelf schuld zijn dat zij van het gebruik der heilige Sacramenten verstoken blijven; want zoolang zij in hunne zonde volharden, kunnen zij in den biechtstoel niet vrijgesproken worden."

Wordt vervolgd.

Van een Ooggetuige

Men weet, dat in de vrijzinnige pers danig gespot werd met de actie van sommige Katholieke prelaten tegen de moderne dansen. Dergelijke spot is voor oppervlakkige menschen zeer goedkoop, maar schrikkelijk in zijn uitwerking.

Zoo nu en dan blijkt er toch ook in die pers iemand op te staan, die voelt waar het heengaat. Merkwaardigerwijs moeten we thans melding maken van een correspondent van de „*Nieuwe Rott. Crt.*", wier redactie vooraan in de rij der spotters stond. De Parijsche correspondent van dat blad, die in deze kwestie zeker op de hoogte kan geacht worden, komt nu de actie van kardinaal Amette steunen en....., zijn eigen redactie zijdelings in 't zonnetje zetten.

Hij schrijft o.a.:

„Zwaar getroffen, de tango? Ja, zoo kan ik den vriendelijken Haagschen lezer antwoorden, die met zooveel belangstelling vraagt naar de uitwerking te Parijs van het aartsbisschoppelijk tango-verbod. Ja, de tango ligt te zieltogen. Kardinaal Amette schijnt het te winnen van dezen satans-suppoost. Uit de wereldsche gezelschapskringen, die eenige aanspraak maken op stand, tenue en distinctie, uit de „monde", zooals het hier met één woord heet, is hij vrijwel gebannen. In de demi-monde is hij nog blijven heerschen, maar tot deze wereld der zondaressen waren 's kardinaals woorden ook niet gericht. Personen, die in onmin met den kardinaal en met de katholieke kerk leven, trachten hem natuurlijk het behaalde succes te betwisten."

De schrijver zet dan uiteen, dat de tegenstanders allerlei voorwendsels opgeven, waarom de dansen verdwijnen en hij vervolgt:

„Dit moge nu allemaal waar zijn, de uitwerking van des aartsbisschop's verbod is er niet minder groot om. Ik gevoel persoonlijk ook zeer weinig neiging op zijn succes af te dingen, en ik wil het u niet verhelen, het komt mij voor dat zijn overwinning een heuglijk feit is, zoowel voor de moraal als voor den goeden smaak.

Ik heb den tango zien dansen in de „monde" en in de demi-monde, ik bedoel in salons en op Montmartre. Ik geef toe, dat het niet heelemaal 't zelfde was. Op Montmartre was het van dien aard dat 't zeker voor de moraal verkieslijker was er een gordijn voor te schuiven, het licht te dooven en het paar hun dans in tête-à-tête uit te doen vechten. In de salons heeft men vooreerst de dansers, die met groote inspanning de ingewikkelde passen uitvoeren. Steeds zijn ze aan een ernstigen arbeid bezig. Maar een goed en gemakkelijk dansend paar in de „monde"! Zeker, de bewegingen zijn minder geaccentueerd, ze blijven volkomen beheerscht evenals de gezichten; de dansers kijken — althans waar men ze kan zien — alsof ze een toertje walsten. Maar die bewegingen, de hoofdfiguur, de hoofdidee — als ik het zoo noemen mag — blijven toch precies dezelfde als op Montmartre. In de nachtrestaurants van Montmartre, leggen de dansende paren het er op toe, het karakter van de tango duidelijk uit te doen komen. In de salons was men er op uit het niet op te doen vallen, er niet aan te denken of tenminste te doen alsof men er niet aan dacht. Maar dat karakter blijft niettemin: opwekking van en overgave aan den wellust. De tango moet daarvan, als een illustratie, een exhibitie geven. En dat vind ik — 'k geloof werkelijk zonder overdreven preutschheid — als gezelschapsverstrooiing even stuitend uit het oogpunt van moraal als van goeden smaak. Voor onze dochters, zusters, vrouwen vind ik een dans met zulk een karakter een beleediging en een verlaging."

Hij besluit zijn schrijven met de mededeeling van een onderhoud met een dans-autoriteit, die van oordeel is, dat in Holland „een beetje" gedanst wordt. Maar ze kennen den modernen dans daar eigenlijk niet, ze hippen maar zoo wat. Den schrijver verheugt dit, maar hij zegt:

„Maar zoudt ge niet nog beter doen, hem maar gansch in den steek te laten. Als gij het karakter ervan kent, is het dan niet eigenlijk een vernedering hem te dansen?"

De Paus en den tango-dans.

Sinds eenigen tijd gaat door heel de anti-clericale pers van Europa het sensationeele nieuwtje: „er is in het Vaticaan, voor den Paus tango gedanst."

Het berichtje schijnt langzamerhand gegroeid.

In November 1913 schreef de *Deutsche Wehr.*, dat een geestelijke in Tirol tegen den tango had gepreekt; daarna had hij hem op verzoek in zijn pastorie laten dansen en „natuurlijk" had hij dien dans goed gevonden.

Het bericht was van a tot z gelogen. Maar de groote pers vond blijkbaar het idee te mooi, om het niet verder uit te werken.

Eerst kwam het *Berliner Tageblatt* dat ontdekt had, dat een zelfde dansgeschiedenis was afgespeeld te Rome voor „een der aanzienlijkste Kardinalen".

Maar baas boven baas wilde de *Temps* van Parijs zijn. Haar berichtgever had het gevonden: „in het Vaticaan, voor den Paus zelf, is de tango gedanst; de Paus had hem „ook natuurlijk weer goedgekeurd." Tot in de kleinste bizonderheden kon de *Temps* haar berichten geven, de Paus vond o.a. den naam *Tango* verkeerd; als de naam veranderd werd kon de dans zelf er best door!!!

De anti-katholieke pers helaas, is weer niet oorspronkelijk geweest met dit „mooie nieuwtje." Maar met zeldzame graagte heeft zij het bericht overgenomen. En iedere nieuw ontdekte bizonderheid was belangrijk genoeg voor een nieuw nauwkeuriger en vollediger bericht over den Paus en den tango!

Maar is er dan niets van waar? Is alles dan leugen en verzinsel?

Ja, voor de zooveelste maal is alles leugen en verzinsel.

Ten overvloede verklaart de Pauselijke nuntiatuur te Weenen, dat zij gemachtigd is ten stelligste tegen te spreken de geruchten, als zou er voor den Paus tango gedanst zijn.

Ook de *Croix* van 31 Januari was gemachtigd tot een dergelijke officieele tegenspraak.

Volledigheidshalve zal men dit laatste nu ook wel vermelden, maar van de eerste telkens herhaalde leugens zal toch wel iets blijven hangen. Dan is toch het doel bereikt.

Ingezonden stukken.

Hildebrand.

Wie kent Hildebrand niet?

Als er één boek is, dat we in den kindertijd al lazen en genoten en nu op rijperen leeftijd nog met bewondering herlezen, dan is het de mooie, nooitverouderende „Camera Obscura" van „Hildebrand".

Toen dan ook een tijd geleden door Nederland de mare ging, dat er een hulдiging werd voorbereid van „Hildebrand": Nicolaas Beets, die op 13 September 1813 te Haarlem werd geboren, bij gelegenheid van het 100ste jaarherdenkingsfeest zijner geboorte, was de instemming algemeen.

Een „Hildebrand" gedenkteeken, — maar hebben wij dan daaraan vroeger nooit gedacht? Dan moet het er toch nu van komen!

Het bestuur der afdeeling Haarlem van het Algemeen Nederlandsch Verbond heeft het initiatief genomen, begrijpend dat een „Hildebrand" monument natuurlijk staan moet dáár aan het begin van den Haarlemmerhout, waar Hildebrand met vriend Nurks op dien gedenkwaardigen Zondagmorgen zat, — begrijpend ook dat Hildebrand-Beets nergens beter in een gedenkteeken kan worden geëerd dan op de grens van Haarlem, zijn geboortestad, en Heemstede, dat zijn veelgeliefde woonplaats was gedurende zoo lange jaren.

Dat „Hildebrand" gedenkteeken, zoo deelt ons nu het *Hildebrand-Comité* mede, — dat in Haarlem is gesticht en uit heel het vaderland onze eerste letterkundigen, onze beste schrijfsters en schrijvers, mannen en vrouwen van den besten naam als eereleden, werkende leden of in andere positie omvat — dat „Hildebrand" gedenkteeken moet dit jaar nog worden gesticht, het liefst bij gelegenheid van het 33e Taal en Letterkundig Congres, dat in Augustus te Haarlem zal worden gehouden.

Daar zal nu toch wel heel Nederland, van welke politieke of godsdienstige gezindheid ook, aan willen medewerken!

Inderdaad een monument voor den populairen Hildebrand is in ons vaderland, en overal waar de nationale eenheid van ons volk door de volkstaal, tot uitdrukking komt, een werkelijk nationaal echt-Nederlandsch werk!

Het *Hildebrand-Comité* heeft met een circulaire, waarop Louis Raemakers een prachtigen „Nurks" teekende, een beroep gedaan op heel Nederland, om die stichting van een Hildebrand-gedenkteeken mogelijk te maken!

Van harte steunen wij dien oproep: mogen de bijdragen toestroomen van allen kant, opdat onze echt-Nederlandsche Hildebrand spoedig een monument krijge, evenarend in duurzaamheid dat alle tijden trotseerend monument dat hij in zijn „Camera Obcura" voor zichzelf al stichtte in het hart van ons volk!

Penningmeester van het *Hildebrand-Comité* is de heer J. B. van Loghem, B. I. Zonnelaan 2 te Haarlem; in het eerecomité zijn, zooals we zeiden, de allereerste mannen en vrouwen uit politieken, literairen en godsdienstigen kring vertegenwoordigd, terwijl dr. J. B. Schepers te Haarlem voorzitter er van is.

Uit den aard der zaak zal niet ieder terstond een rondschrijven kunnen ontvangen; ook kunnen er belangstellenden vergeten zijn; wie echter in het bezit wenscht te komen van dit schrijven met de aardige teekening van Robertus Nurks, „Het Onaangenaam Mensch in den Haarlemmerhout", door onzen kranigen teekenaar Louis Raemaekers, zal gaarne daarvan voorzien worden door den secretaris jhr. dr. C. G. S. Sandberg, geoloog, Spruitenboschstraat 18, Haarlem.

Berichten uit de Kolonie.

Kerkelijke Berichten.

De Hoogeerw Pater GUALA WOLSKY, Vicaris Provinciaal der E. E. P. P. Dominicanen, is gisterenmorgen met de *Rosa Maria* teruggekeerd van Aruba, waar ZHEW. zijn eerste visitatie gehouden heeft.

Dr. Jacob Kraus.

In gezelschap van zijne Echtgedelnoote is Dinsdagmorgen de Hoogedelgestr., Zeergel. Heer Prof. Dr. J. KRAUS hier aangekomen. Dien eersten dag werden over en weer bezoeken gewisseld, maar Woensdagmorgen trok de Professor er al op uit in gezelschap van den Hoogedel gestr. Heer Gouverneur en diens adjudant en den Directeur van O. W. Eerst werd de oude *Marie Charlotte* met een bezoek vereerd. Dr. KRAUS sprong op het vlot, waar de gebaggerde specie op wordt uitgestort, en had al dadelijk een koraalsteen en een bonk aaneengegroeid koraalrif te pakken. Door slaan demonstreerde de Prof. de zachtheid der steen en de hardheid van het aaneengegroeid blok. De Professor trof het ditmaal slecht, tot driemaal toe werd de grijpbak in het water geplonsd en telkens kwam hij leeg boven. Nu, over het algemeen werkt dat grijpertje wat langzaam. Het duurt lang voor er een vlot vol is.

De zandzuiger kreeg daarna een beurt, maar die was ziek en niet in staat te werken. Zeker weer te veel steenen geslikt in plaats van zand en daar kan de machine niet tegen.

Ook het schietschip werd bezocht, waar men bezig was met peilen. Het hooge gezelschap werd daarna heel gemoedelijk langs de kaden naar het Schottegat gereeid en kwam eerst over twaalven terug. De Heer KRAUS zal ook wel eens gedacht hebben: Hoe warm het was en hoe ver.

Den volgenden dag trok het gezelschap weer uit, maar nu met de *Pocahontas* naar de Julianawerf. Des middags bood de Gouverneur zijn gasten, den Heer en Mevrouw KRAUS, een autorit aan naar Beekenburg, waar de Prof. de quarantains-inrichting in oogenschouw nam.

Vrijdagmorgen ging het hoog gezelschap weder naar het schietschip. Eerst werd er gepeild, daarna gepeild en onmiddelijk opnieuw gepeild. Na lange discussie herhaalde men nogmaals hetzelfde. Toen zette men koers naar den zandzuiger.

Hier was alles klaar voor het bezoek, de zuiger onder stoom en een onderlosser er voor. Toen de Gou-

verneur en Dr. KRAUS aan boord waren, begon de zuiger te zuigen en te spuiten. In den namiddag was Dr. KRAUS weer aan 't exploreeren.

Men ziet het, Dr. KRAUS geeft zich veel moeite en onderzoekt alles goed.

Hedenavond biedt de Gouverneur den hoogen Gast een diner aan.

Ten gerieve onzer lezers laten wij hier een korte levensbeschrijving volgen.

JACOB KRAUS werd geboren te Groningen op 14 October 1861, studeerde aan de Polytechnische School te Delft en werd in 1883 civiel-ingenieur, was van 1890 tot 1898 hoogleeraar aan de Universiteit van Santiago in Chili, en sedert 1898 aan de Pol. School te Delft, waarvan hij in 1900 Directeur werd en in 1905 werd de eerste Rector Magnificus, toen de School Hooge School werd.

Dr. KRAUS is de ontwerper der havenwerken van Talcahuano in Chili, die onder zijn leiding werden uitgevoerd. In 1899 werd hij door de Ned. Regeering benoemd tot lid der commissie in zake de Solo-vallei op Java, waartoe hij naar Indië vertrok en een mooi rapport uitbracht. In 1901 opnieuw voor 6 maanden naar Chili vertrokken, ontwierp hij ditmaal de havenplannen van Valparaiso.

Tijdens zijn Ministerschap van 1905—1908 maakte Dr. KRAUS wederom een korte reis naar Chili tot uitvoering der havenplannen van Valparaiso. Verleden jaar is Dr. KRAUS andermaal naar Chili gegaan om een kunstig irrigatieplan voor watervoorziening van Santiago te ontwerpen en ten deele uit te voeren. Ook in Peru heeft Dr. KRAUS voor verschillende havens nieuwe plannen ontworpen.

Zoo iemand, dan is zeer zeker DR. KRAUS bevoegd om de Regeering voor te lichten in zake de toekomst onzer haven na de opening van het Panamakanaal. Zijne studies in Zuid-Amerika liepen niet alleen over de waterwerken, maar ook over den handel en de scheepvaart. Ook op irrigatiegebied valt DR. KRAUS in het belang onzer Kolonie te consulteeren. Menig praktische wenk zal men van hem kunnen ontvangen.

DR. KRAUS vertrekt 16 Maart a.s. met de Spaansche boot.

Wij wenschen hem en zijne Echtgenoote een hoogst voorspoedige reis en hopen, dat hij ons later nogmaals de eer zal willen aandoen van een bezoek, om de schitterende resultaten van zijn wijze raadgevingen persoonlijk te kunnen aanschouwen.

Maansverduistering.

Woensdagavond 10 uur en 6 m. begon de maan te verduisteren. Het was slechts een gedeeltelijke verduistering, welke om 11 uur 37 haar hoogtepunt bereikt had en weer om 1 uur 8 m. verdwenen was. De verduistering was hier zeer goed zichtbaar.

Welkom.

Hedenmorgen viel Hr. Ms. *Kortenaer*, komende van St. Lucie onze haven binnen. Het vroege uur belette de menigte niet duidelijk blijk te geven van de algemeene vreugde over de terugkeer van het stationschip. Om 8 uur werden de saluutschoten gewisseld. Sedert Maandag was ons Marconi-station in verbinding met het schip.

Hartelijk heeten wij Commandant L. V. D. WAL en zijn Etat Major welkom, alsmede alle Jantjes, en hopen, dat de reis naar Mexico maar afspringt en de *Kortenaer* hier kan blijven. Hij is hier ook hard noodig.

A. N. V.

Het Bestuur der Groep *Ned. Antillen* van het A. N. V. hield Donderdagavond bestuursvergadering ten huize van den Heer CHUMACEIRO. Het Bestuur verzocht den Voorzitter met den Secretaris der Groep den Heer KRAUS te willen gaan begroeten namens het Verbond, daar Dr. KRAUS in den vreemde den Hollandschen naam zoo hoog houdt en door zijn kundige vakkenis zooveel eer geeft aan de Hollandsche Nijverheid.

Tevens had deze Commissie de opdracht dr. Kraus uit te noodigen tot een lezing over zijn indrukken en zijn reis in Zuid-Amerika. Tot zijn spijt kon DR. KRAUS aan deze uitnoodiging geen gevolg geven, maar raadt in het welbegrepen belang der Kolonie aan, over te gaan tot het stichten van een Vereeniging tot Bevordering van het Vreemdelingenverkeer, en beloofde deze Vereeniging dan in verbinding te brengen met de Nederlandsche Vereeniging van Nijverheid.

Bereids zijn verschillende personen gepolst, die allen veel voor dit denkbeeld voelen.

Waar *de Amigoe* meermalen hetzelfde idee besproken heeft, kan de op te richten V. B. V. ten volle rekenen op onzen steun en sympathie.

Onze Begrooting in de Eerste Kamer.

De afdeelingen der Eerste Kamer hebben benoemd tot rapporteurs over de West-Indische begrootingen de Heeren VAN WASSENAAR VAN ROSANDE, STAAL, VAN VOORST TOT VOORST, VAN SWAAY en van LAMSWEERDE.

Actief.

Een der firmanten der firma S. E. L. MADURO & SONS gaat dezer dagen eens een kijkje nemen te La Guaira, op Trinidad, Barbados, Martinique, St. Thomas, New York, Rotterdam en Amsterdam.

Wij hopen, dat ZEd. een pleizierige reis hebbe en na eenige maanden behouden hier wederkeere met mooie nieuwe plannen tot uitbreiding der arbeidsveer der firma; wat wederom ten goede zal komen aan Curaçao.

R. Monks

de Amerikaansche ingenieur is weer terug naar New York; of er een contract is afgesloten tusschen hem en het Gouvernement, weten we niet. Misschien zijn z'n diensten niet meer noodig na de practische aanwijzingen van DR. KRAUS.

Garnizoen.

In Juni a. s. zal Kapitein VAN BAAK vervangen worden door Kapitein BIERMAN.

Yacht.

Donderdag liep alweer een Amerikaansch Yacht onze haven binnen met eenige toeristen aan boord. Des avonds vertrok het naar Colon.

Germania docet.

Het handelsverband tusschen Nederland en zijn West Indische Koloniën is nog zeer gering. Amerikaansche en Duitsche handelsreizigers ontmoet men hier veel meer dan Hollandsche.

Duitsche Bladen hebben herhaaldelijk artikelen over de ontwikkeling van den Duitschen handel met Zuid Amerika na de opening van het Panamakanaal. Die artikelen zijn dikwijls geschreven door hoogstaande personen op handelsgebied, uitgezonden door de Regeering om nieuw afzetgebied te zoeken voor Duitsche productie.

Iemand die een weinig bekend is hier in den omtrek, weet hoe zeer de Duitsche handelshuizen steeds toenemen. Dat de 30% transitorechten voor goederen afkomstig van de Antillen vooreerst nog niet worden opgeheven is mede voor een goed deel te wijten aan Duitschen invloed.

Waarom kan een Nederlandsche Kamer van Koophandel, die van Rotterdam of Amsterdam bijv. niet eens een flinken handelsman naar hier uitzenden? Of nog beter: Als de Regeering er toe over gaat een commissie van onderzoek naar Curaçao te zenden, laat er dan ook eens een deskundige op handelsgebied meekomen, die meer verband legt tusschen den Nederlandschen handel en dien der Koloniën. Nu de K. W. I. M. reeds een snelle verbinding heeft met Amsterdam–Rotterdam–Curaçao-Colon, is de weg voor de handelsreizigers vanzelve aangewezen.

Bovenstaande schreven wij naar aanleiding van een serie artikelen, voorkomende in *Strassburger Bürger-Zeitung*, van de hand des heeren WILHELM G. BURCKHARDT, Handelsberichterstatter, die vroeger Gezant was in verschillende Zuid Amerikaansche Republieken en in daarheen gezonden wordt om aan de Kamer van Elzas Lotharingen nieuwe debouché's aan te wijzen voor de artikelen harer industrieëelen.

Ook Curaçao werd door den Heer BURCKHARDT bezocht; aan den Gouverneur, de firma S. E. L MADURO & SONS en andere groote handelshuizen wijdt hij eenige vriendelijke woorden ter herinnering.

Officieele berichten.

De brigadier S. M. Bogerd is tijdelijk belast met de functiën van Commandant der brigade marechaussee op Curaçao.

Mej. J. S. H. Forbes is eervol ontheven van de functiën van tijdelijke onderwijzeres aan de Wilhelminaschool alhier.

De heer H. P. Pieper is, onder dankbetuiging voor de bewezen diensten, eervol ontheven uit de functiën van lid van de commissie tot het afnemen der examens voor chauffeur, en de heer E. H. L. Maduro is hersteld in zijne hoedanigheid van lid dier commissie.

De tijdelijke werkzaamstelling ter Griffie van het Hof van Justitie in deze kolonie van den klerk J. H. Perret Gentil Lz. is ingetrokken.

Bij Gouvernements–beschikking is eene quarantaine van tien dagen, met inbegrip van de reis, vastgesteld voor alle schepen, komende van Havana, wegens het aldaar voorkomen van een geval van pest; met bepaling, dat de schepen, die buiten communicatie aldaar alleen passagiers ontschepen, lading en mails lossen en mails aan boord nemen, terstond na door den Stadsgeneesheer onbesmet te zijn bevonden, in het vrije verkeer op Curaçao zullen worden toegelaten.

De medeeigenaar van de plantages Knip, Lagoen en Zevenbergen in het 5e district alhier, Richard F. Muskus is belast met het opsporen van misdaden en wanbedrijven, volgens onderscheidingen bij algemeene verordening gemaakt, voor zooveel aangaat de uitgestrektheid van die plantages.

Aan den Chef van het kuststation voor D. T. op Aruba, C. A. Beaujon is tot herstel van gezondheid twee maanden verlof verleend; en de telegrafist bij het station alhier F. H. P. Schrils is gedurende dat verlof belast met de functiën van Chef van het station op Aruba.

Door de firma S. E. L. Maduro & Sons is, met vergunning van het Bestuur, op een diepte van 13,30 Meter een verhaalboei gelegd op een afstand van 98.50 Meter bezuiden het Westelijk uiteinde van de Juliana-werf in het Schottegat.

Posterijen.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven enz.

Martina Baak, Hulio Bodas 2, Maria Davelaar, Constancia Dedel, Victoria de Andion, Pragedes de Hernandes Delfincio Ecker 2, Lorenzo Justiciano, Carl Johnson, Florancia Leito, Josaia Leito, Dolores Dolores Maduro, Fermin Riela, Bituel Rodrico p/e Betorina Culman, Henry Walton, Antonio Kelis, Jorge Badoux, Mariano Diasviana.

Piesanan certifica: Curaçaosche Handel Maatschappij, Josefa M. de Mendes, Abram de Sola, John B. Gorsira, S. M. Lansberg 2, Aminta Weeber.

Impresonan sin direcion: La Gazette de Hollande.

Postspaarbank.

Ingebracht werd gedurende de maand Januari.

Willemstad		f 6,136.88
2e district		321.
3e „		—
4e „		30.
5e „		86.25
Oranjestad	Aruba:	1.275.39
3e district	„	5.
Kralendijk	Bonaire:	861.75
Rincon	„	39.41
Philipsburg, St. Mart.		337.
Oranjestad, St. Eust.		31.
Bottom, Saba		249.26
Windwardside		35.
Totaal:		f 9,398.94
Teruggehaald:		f 10,105.15

Marktbericht van den Curaçaoschen Handelsbond.

Van 13 Maart 1914.

AARDNOTEN (Pindas) per K.G.	—
ZOUT per vat van 180 K.G.	f 0.80
DIVIDIVI per K.G.	„ 0.06
ORANJESCHILLEN per K.G. 1ste kw.	„ 0.60
id. per K.G. 2e kw.	„ 0.50
HUIDEN per K.G.	„ 0.75
GEITENVELLEN per K.G.	„ 1.10
WOL per K.G.	„ 0.12
SCHAPENVELLEN per stuk	„ 0.56
BEENDEREN per K.G.	„ 0.02
RECINUS-ZAAD per K.G.	„ 0.05

STROOHOEDEN (hippijapa).

Kwaliteit No. 1 per dozijn		„ 2.25
„ „ 1 (gebleekt) „ „		„ 2.37½
„ „ 2 „ „		„ 5.
„ „ 3 „ „		„ —
„ „ 3 „ „		„ —
„ „ 4 „ „		„ 7.—
„ „ 5 „ „	OLA	„ —.
„ „ 6 „ „		„ 8.50
„ „ 7 „ „		„ 9
„ „ 8 „ „	OLA	„
„ „ 9 „ „		„ 12.50
„ „ 10 „ „	OLA	„ 12
„ „ 11 „ „		„
„ „ 12 „ „	OLA	„ 15
„ „ 13 „ „		„
„ „ 14 „ „	OLA	„
„ „ 15 „ „		„
„ „ 1 van 25 c.M. of minder		f

Ratten.

Gedurende de laatste 8 dagen werden in het fiscalaat aangebracht en door middel van petroleum verdelgd: 67 ratten.

Hamburger Marktberichten.

Aloe. Markt blijft flauw, zonder verkoop. Ofschoon de aanwezige voorraad klein is en geen nieuwe zendingen te verwachten zijn, omdat de oogst reeds is afgeloopen, blijft het artikel onverkocht en de prijs laag. 68—70 Mark de 100 Kilo.

Caret. De toestand minder gunstig dan einde van 't vorig jaar. Markt kalmer; de kleine zendingen konden nog slechts ten deele verkocht worden. Toch handhaven wij de prijzen der vorige maand.

De gewone soort 21—27 markt 't ½ K.
mindere 16—20 „ „

Huiden. De markt leeft iets op, de prijzen zijn stijgende.

De goede, zware van Rio Hacha en Curaçao M. 2.21—2.16 K.
kleineren lichte „ 1.95—2.05 „
De goede, gedroogde van Sabanilla „ 2.10—2.30 „

Dividivi. Markt blijft flauw. 200 ton per stoomschip en 400 ton per zeilschip aangekomen konden niet eens verkocht worden; slechts een klein gedeelte werd tegen mindere prijzen van de hand gedaan, de rest is in de pakhuizen opgeslagen. Toch hebben wij hoop, dat als de strengste kou van den winter over is, en de scheepvaart naar het Noorden en Midden van Duitschland weer vrij komt, de prijzen wel zullen verbeteren en er meer navraag naar het artikel zal komen. De prijzen staan thans genoteerd als volgt:

Van			
Curaçao en Bonaire	M. 9.	—	9.25
idem de fijnere soort	„ 9.50	—	10.25
De gew. van Sabanill.	„ 8.25	—	8.50
idem de fijnere soort	„ 9.	—	9.50
Van Coro	„ 8.75	—	9
Van Puerto Cabello	„ 8.50	—	9.50
Maracaibo p. zeilsch.	„ 9.25	—	9.50
per stoomsch.	„ 9.	—	10.
Rio Hacha p. zeilsch.	„ 9.	—	9.50
„ „ p. stoomsch.	„ 9.75	—	10.

Uit de Naburige Republieken.

Sto. Domingo. President BORDAS heeft in een Bestuursvergadering met zijne secretarissen, gehouden op 18 Februari ll. besloten de invrijheidstelling te bevelen van alle politieke gevangenen en de Consuls aan te schrijven, dat er nooit of nimmer een verbanningsdecreet werd uitgevaardigd tegen welken Dominikaan ook, hetzij politicus of gewoon burger. Alle Dominikanen, die in den vreemde vertoeven, hebben de meest volledige vrijheid naar hun vaderland terug te keeren en behoeven daarvoor geen enkele andere formaliteit te vervullen dan die zijn voorgeschreven door de consulaire verordening.

De Bladen welke wij ontvingen loopen maar tot 20 Februari en geven nog geen eindbeslissing van den Senaat in zake de beschuldiging van President BORDAS door de Kamer van Afgevaardigden, als zoude hij de Constitutie hebben verkracht door zich te stellen boven de Rechterlijke Macht en in eigen naam sommige personen hebben laten gevangen nemen. De Senatoren durven zich niet allen even vrij uit te spreken. Sommigen verklaarden zich niet bevoegd en verlieten de zaal.

Overigens geniet President BORDAS een goede reputatie, vrij algemeen wordt hij candidaat gesteld voor het definitieve presidentschap.

Een Cubaansche vliegenier FAUSTO RODRIGUEZ heeft een paar prachtvluchten gedaan in Santo Domingo. Hij vliegt op een hydroplaan en steeg uit het water op tot een hoogte van 4500 M.!!

Als die hier wil vliegen, zullen we hem 10 X meer moeten betalen dan onzen Amerikaanschen vliegenier.

Buitenland.

Algemeen Overzicht.

Een crisis waarbij nu eens niet allereerst een ministerie betrokken is maakt het grootste der Scandinavische rijken, het zeer uitgestrekte, hoewel in verhouding tot zijn oppervlakte weinig bevolkte Zweden thans door.

Onze lezers kennen de feiten. Evenals in vele andere landen is ook in Zweden het vraagstuk der landsverdediging aan de orde, en, gelijk elders, staan ook daar ten aanzien van dat vraagstuk de meeningen scherp tegenover elkander. Het is ten slotte een quaestie van meer of minder. Maar waar het militarisme reeds zoovele en zware lasten oplegt, vooral ook *persoonlijke* lasten, is het te begrijpen dat dit meer of minder de geesten verdeelt en de gemoederen in beroering brengt. Daarbij komt, dat wat de een noodzakelijk acht, een ander overbodig voorkomt; terwijl ten slotte ook stembus–overwegingen, partij–programma's en partij–beloften hun gewicht in de schaal leggen. In Zweden schijnt thans de verlenging van den diensttijd voor de infanterie het groote, hoewel niet het eenige geschilpunt te zijn. En het feit, dat de Koning zich daarbij partij stelde niet alleen, maar ook rechtstreeks, dus buiten zijn verantwoordelijke raadslieden om, tot het volk sprak bij een groote boeren–betooging te Stockholm, heeft de ernstige crisis van dit oogenblik doen ontstaan.

Het links liberale ministerie Staaff is afgetreden maar... zal ook niet de Koning heengaan? Ziedaar de belangrijke vraag van 't oogenblik, welke al het andere op den achtergrond dringt. Want de hoofdzaak is nu, of een constitutioneel souverein, als Gustaaf V, gerechtigd was, om te doen wat hij deed en zich rechtstreeks over een brandende staatkundige quaestie te wenden tot het volk, en zich over die quaestie uit te spreken zonder medeweten en zeker zonder instemming van de verantwoordelijke lichamen.

De manifestatie der boeren te Stockholm, waarbij 's konings rede het groote middenpunt was, droeg onmiskenbaar een buitengewoon karakter. Zij was bovendien zorgvuldig voorbereid. „Het was", schreef de correspondent der *N. R. Crt.*, „waarlijk geen kleinigheid om die 30.000 boeren uit alle streken naar Stockholm te brengen en hen gedurende eenige dagen te herbergen. Weken lang zijn de Stockholmers in de weer geweest, commissies werkten onder hoogen druk om al die menschen onder dak te kunnen brengen en maatregelen te nemen dat zij tijdens hun verblijf in Stockholm aan niets

gebrek hadden. Natuurlijk was er op alle hotels beslag gelegd; maar dit was bij lange na niet genoeg; kazernes, scholen, het stadion, woningen van particulieren werden in beslag genomen; de kadetten van de militaire school in Karlsberg stonden hun bedden af, en gingen zelf in een tent in het park slapen. De koning gaf logies aan een honderdtal boeren op zijn paleis Drottingholm. Het garnizoen leverde een deel der benoodigde matrassen, maar bovendien vervaardigden een aantal rappe dameshanden nog 10 duizend matrassen, duizenden kussens en handdoeken, die na afloop dezer betooging aan het Roode Kruis ten deel zullen vallen".

In 38 extra treinen kwamen de boeren in de hoofdstad aan, terwijl in elken trein een „reismaarschalk" aanwezig was, om hen te helpen en, in overleg met daartoe bestemde commissies te zorgen, dat zij goed en wel hun logies bereikten en alles zich ordelijk kon toedragen. De sympathie van den koning met de betooging bleek ook nog uit een avondmaal, dat een paar duizend deelnemers ten paleize werd aangeboden, terwijl de beteekenis van de door Z. M. gehouden rede werd verhoogd door het feit, dat de koninklijke prinsen, onder wie de troonopvolger, aanwezig waren op de tribune, als spreekgestoelte voor den Koning opgericht.

Uit alle bizonderheden blijkt, dat het geen plotselinge inval of opwelling was, waaraan Gustaaf uiting gaf, maar dat het geheel zorgvuldig was voorbereid en weloverwogen. Zal deze persoonlijke daad den Koning zijn kroon kosten? Het is niet onmogelijk; maar van den anderen kant dient opgemerkt, dat van een conflict, als waarvoor Zweden zich thans ziet geplaatst, ook andere landen getuige waren, zij het niet onder geheel dezelfde omstandigheden. En meermalen was het ook de uitbreiding der weermacht, welke den constitutioneelen monarch met zijn raadslieden, of wel de meerderheid der Volksvertegenwoordiging in botsing deed komen. Men herinnere zich slechts den zwaren strijd, die in Pruisen de koning te voeren had, toen Bismarck minister was geworden en de Volksvertegenwoordiging niet tot leger-uitbreiding wilde overgaan. De koning zette zijn zin door tegen den wil der Kamer. In Denemarken beleefde men later hetzelfde. Jarenlang is daar door koning Christiaan, die Estrup aan 't bewind riep en hield, geregeerd met begrootingen, waaraan het Parlement zijn goedkeuring onthield. De geheele fortificatie van Kopenhagen kwam op die wijze tot stand, terwijl in het Folkething (Tweede Kamer) slechts een kleine minderheid op de hand der Regeering was. Ook de vorige koning der Belgen Leopold II, oefende grooten invloed uit ten gunste van leger-versterking en fortenbouw, al deed hij dit niet op een wijze als boven omschreven. De constitutioneele quaestie, die thans in Zweden zoo scherp naar voren komt, bleef dan ook den Belgen bespaard.

Met belangstelling zal niet enkel in Scandinavië, maar in geheel Europa het verder verloop der gebeurtenissen te Stockholm worden te gemoet gezien. Zweden is een land met sterke uitersten. Een heftige democratische strooming botst er tegen een niet minder krachtige conservatieve begrippen. Een stevige middenstof ontbreekt. De adel speelde er in vroeger tijden een gewichtige rol en overheerschte op sommige tijdstippen de Kroon, die alle moeite had, hare rechten tegen zijnen invloed en overmoed te verdedigen. In de tweede helft der achttiende eeuw kwam het zelfs voor, dat de gemalin des Konings in gevangenschap werd gesteld door de aristocratie en de Koning zelf van alle macht beroofd. Die tijden zijn voorbij en thans ziet de souverein niet meer een adellijken Senaat of adellijke Standen, maar een democratische Kamer of een Kabinet en Staatsraad, meerendeels op die Kamer steunende, tegenover zich.

Historisch diep geworteld staat het Huis Bernadotte bovendien niet. Het is nog slechts een eeuw geleden, dat een Fransche maarschalk kroonprins van Zweden werd, om in 1818 den ouden, kinderloozen koning op te volgen. Gustaaf V is van dien maarschalk de achter-kleinzoon. En dat hij zich een zelfstandige, naar het absolutisme zweemende positie zou kunnen verzekeren, is, gelet op de geschiedenis van zijn dynastie en die van Zweden, niet zeer waarschijnlijk.

Trouwens, de vrijheid van een constitutioneelen koning is nu eenmaal niet onbeperkt.

Zij is begrensd door de bepalingen der Grondwet.

Een belangrijke zitting

is die, welke het Engelsche Parlement is begonnen.

Zij werd door den koning met een troonrede geopend. Allereerst wordt daarin verklaard, en in een land als Engeland is dit meer dan een ledige phrase, dat de betrekkingen met de vreemde mogendheden van vriendschappelijken aard bleven. Als illustratie werd daarbij gevoegd, dat de koning met zijn gemalin spoedig een bezoek zal brengen aan den president der Fransche Republiek. Wat het zwarte punt in den blanken vrede betreft: de koning hoopt, dat de mogendheden er in zullen slagen, den vrede op den Balkan te handhaven en dat de vorst van Albanië er in slagen zal, een degelijk bewind te vestigen.

De onderhandelingen met de Duitsche en Turksche regeeringen over de handelsbelangen in Mesopotamië zijn een bevredigende oplossing nabij, en ook de vraag, wie er baas zal zijn aan de Perzische golf — de koning drukte zich natuurlijk wat voorzichtiger uit — zal langs „minnelijken" weg worden geregeld.

Z.M. hoopte, dat door de onlangs aangegane internationale overeenkomst de veiligheid ter zee zeer zal worden bevorderd en kondigde een wetsontwerp dienaangaande aan.

Tot zoover de soep, maar nu kwam de hoofdschotel op tafel.

De koning betreurde het, dat *het waagstuk der regeering van Ierland* nog niet was opgelost en hij vreesde, dat een zaak, waaromtrent zoovelen zijner onderdanen diepe vrees of hooge verwachtingen koesteren, *groote moeilijkheden* zou medebrengen, wanneer daarbij niet met beleid en *wederzijdsche toegeven* werd te werk gegaan.

Z. M. verlangde ernstig, dat door goeden wil van ernstige mannen een duurzame *schikking* zou worden verkregen.

Dit alles werd natuurlijk onder diepe stilte en met sterke spanning aangehoord.

Toen kwam als dessert de mededeeling, dat er voorstellen zouden worden aangeboden tot hervorming van het Lagerhuis, over de huisvesting van arbeiders, over het onderwijs en de bestraffing van jeugdige misdadigers. Maar de dichte menigte, die op de tribunes bijeengepakt was, luisterde niet veel naar deze toch ook zeer belangrijke mededeelingen; aller aandacht was en bleef op Ierland gericht.

De eerste der Kamerleden, die uiting gaf aan de gevoelens, was Sir Walter Long, een unionist, die namens de oppositie een amendement voorstelde op het adres van antwoord, betreffende Home Rule. Dit was geheel buiten den regel, waaraan anders zoo streng de hand wordt gehouden en die meebrengt, dat eerst het algemeen debat wordt geopend en dan pas amendementen ingediend. Maar Sir Long verklaarde, dat het land door een *burgeroorlog* werd bedreigd en daarom moest terstond de zaak worden afgehandeld. Honderdduizend man staan in Ulster klaar om te vechten. Hij sommeerde Asquith om terstond te spreken, wanneer deze voorstellen tot oplossing had.

De minister verklaarde, dat uit de tusschentijdsche verkiezingen bleek, hoe de regeerings-politiek werd goedgekeurd. De quaestie van Home Rule kon juist nu het best worden opgelost, beter dan voor of tijdens een algemeene verkiezing, welke door Sir Long was gevraagd.

Asquith meende, dat een schikking nog wel mogelijk was en de regeering zou gaarne goeden raad aanvaarden. Er zullen voorstellen worden ingediend, die door *alle weldenkende* lieden (vermoedelijk werden hiermee de Ulster-fanatici uitgeschakeld) als een ernstige poging tot vrede kunnen worden beschouwd.

In het Hoogerhuis had precies hetzelfde plaats als in de Tweede Kamer. Daar werd het amendement ingediend door lord Middleton en was het lord Morley, die antwoordde.

In 't Lagerhuis constateerde Austin Chamberlain, dat Asquith *in houding veranderd* was. Hij erkende nu, dat voor Ulster moeten uitzonderingen worden gemaakt.

Anders *stond de burgeroorlog voor de deur.*

BEKENMAKING.

De verkoop van ZILVEREN, GOUDEN en JUWEELEN VOORWERPEN, beleend ter *Spaar- en Beleenbank* van 1en Sept. 1912 t/m 28 Februari 1913 onder No. **3701 H**, t/m No. **1817 I**, zal plaats hebben op *Donderdag*, den **2n April** a. s., en volgende Donderdagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao den 11n Maart 1914

De Voorzitter.

A. JESURUN.

HAVEN-NIEUWS.

VAN 7 MAART. — 21 MAART

Schip	Kapitein	Aankomst	van	Vertrek	naar
Fred Hendrik	De Boer	7 Mrt.	New-York.	9 Mrt.	Amsterdam.
Triton	Tates	12 „	Colón	12 „	Amsterdam
Caracas	Furst	11 „	La Guayra	11 „	New-York
Merida	A Johanson	11 „	Maracaibo	12 „	Maracaibo
Progreso	S Biermann	14 „	New-York	14 „	Maracaibo
Prins Willem I	A. R. Nyboer	14 „	Amsterdam	15 „	New-York
Merida	A Johanson	16 „	Maracaibo	16 „	La Guayra
Progreso	S Biermann.	19 „	Maracaibo	19 „	New-York
Philadelphia	H Highborn	19 „	New-York	19 „	La Guayra
Merida	A Johanson	18 „	La Guayra	19 „	Maracaibo
Pr Willem V	P C de Graaff	22 „	New-York	28 „	Amsterdam.
Siena	R Raffo	10 Mrt.	Colón	11 Mrt.	Génova
Catania	N S Sibb	12 „	La Guayra	12 „	Colón
Almerian	Henderson	14 „	Liverpool	14 „	Sta Martha
Manuel Calvo	J Bonet	16 „	Colón	16 „	Barcelona
Schwarzwald	R Rauschenpl.	11 „	Hamburg	11 „	Colón
Niederwald	H Rose	15 „	Pto Colombia	16 „	Hamburg

Schoeners.	Aankomst.	van	Schoeners.	Vertrek	naar
Sirena H	7 Mrt.	Maracaibo	*Mario H*	7 Mrt.	Pto Colombia
Silfide H	7 „	Maracaibo	*Maria H*	8 „	Maracaibo
Olinda H	8 „	Barahona	*Amadeo V*	9 „	Maracaibo
Ariminta H	8 „	Barahona	*Estrella d Mar*	9 „	Guanta
Mercedes Maria	9 „	St Domingo	*Virginia*	9 „	Vela de Coro
Margarita	10 „	Rio Hacha	*Olinda*	12 „	Barahona
Carlota H	11 „	Maracaibo	*Silfide H*	12 „	Maracaibo
Virginia H	12 „	Vela de Coro	*Clara*	13 „	Rio Hacha
Juanita D	13 „	St Domingo	*Juan Luis H*	14 „	Aruba
Rosa Maria H	13 „	Aruba	*Rosa Maria H*	14 „	Aruba
Juan Luis H	13 „	Aruba			

Grunewald.

2 Maart vertrok dit S. S. met bestemming voor Hamburg. 5 Maart daaropvolgende viel het wederom onze haven binnen. Wat was de oorzaak hiervan? De *Grünewald* vertrok van hier naar Pto. Cabello om vracht in te nemen en keerde 5 Maart wederom terug om passagiers, die hier juist dien dag met het Amerikaansch S. S. *Maracaibo* van Maracaibo waren aangekomen, gelegenheid te geven hunne reis naar Europa voort te zetten.

De Hamburg-Amerika-Lijn doet wat in haar vermogen is, om 't reizen op hare bodems zoo gemakkelijk mogelijk te maken. Geen wonder dan ook, dat deze Maatschappij zich in een steeds toenemenden bloei kan verheugen.